

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/337/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111226535
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6111226535.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803 zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843 proti odporcovi W. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. A., M. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózm Motykom, advokátom, Stropkov, Nám. SNP 7 o zaplatenie 1 406,25 Eur s prísl., na odvolanie vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa, HOOS a navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 9C/105/2012-63 zo dňa 20.6.2012 takto

rozhodol:

Výrok uznesenia okresného súdu, ktorý uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 63,20 Eur p o t v r d z u j e .

Ostatné výroky prvostupňového uznesenia zostávajú nedotknuté.

Návrh na prerušenie konania z a m i e t a .

Účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd po späťvzatí návrhu konanie vo veci zastavil. Navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania, lebo procesne zaviniel zastavenie konania. Vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS priznal náhradu len 1/3 uplatnených trov konania z dôvodu, že v obdobných veciach na súde podáva opakované a právne nenáročné podania. Súd rozhodol ďalej o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku navrhovateľovi so žiadosťou, aby bol vrátený daňovým úradom.

Uznesenie okresného súdu odvolaním napadol vedľajší účastník, lebo výrok, ktorým mu nebola priznaná v plnom rozsahu náhrada trov konania považuje za nesprávny. Aplikácia ust. § 150 ods. 1 O.s.p. na danú právnu vec je nenáležitá, bolo podstatné zisťovať okolnosti súvisiace so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu a s okolnosťami uplatnenia nároku. Navrhovateľ veľmi pragmaticky v snahe nenavyšovať vo svoj neprospech trovy konania a zachrániť podstatnú časť zaplateného súdneho poplatku berie žaloby späť na súdoch, ktorých Združenie vstupuje do spotrebiteľských konaní. Navrhovateľ celoplošne ignoruje premlčaciu lehotu, podáva žaloby v premlčaných právnych veciach a pri námietkach premlčania vznesených vedľajším účastníkom ojedinele aj odporcom sa dožaduje aplikácie obchodného kódexu na stanovenie dĺžky premlčacích lehôt, prípadne poukazuje na dohodnuté desaťročné premlčacie lehoty, ktoré v spotrebiteľom práve nie je možné akceptovať. Taktiež namieta oprávnenie vedľajšieho účastníka vzniesť účinne námietku premlčania. Navrhovateľ sa dáva zastupovať silnou advokátskou kanceláriou, ktorá už v návrhu na začatie konania

si neoprávnene účtuje aj právny úkon - pokus o zmier. Správanie navrhovateľa v spore, ale najmä okolnosti, za ktorých na celom Slovensku uplatňuje pohľadávky z neprijateľných zmluvných podmienok, po použití nekalých obchodných praktík a premlčané pohľadávky nedávajú predpoklad pre aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ po oznámení resp. zistení vstupu vedľajšieho účastníka do konania plošne berie žaloby späť. S poukazom na čl. 7 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách súd by mal Združeniu ako prostriedku účinnej ochrany spotrebiteľov v súdnych konaniach priznať náhradu trov konania, v opačnom prípade jeho činnosť mohla byť paralizovaná. Napadnuté rozhodnutie vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka je dobrou správou pre navrhovateľa, že môže plošne naďalej bez akejkoľvek ujmy uplatňovať svoje pohľadávky. Ak súd pri vydaní platobného rozkazu č.k. 13 Ro/413/2011-38 zo dňa 19.3.2012 priznal dodávateľovi, ktorý si navyše vedome uplatňoval premlčaný nárok náhradu trov konania 84,- Eur súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia 189,07 Eur bez krátenia a aplikácie § 150 ods. 1 O.s.p., pri nepriznaní trov vedľajšieho účastníka súd postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ a s ustálenou súdnou praxou a právnou teóriou. Podľa vedľajšieho účastníka v spotrebiteľských veciach ustanovenia § 150 ods. 1,2 O.s.p. nie je možné aplikovať za predpokladu, že dodávateľ si uplatňoval nárok z neprijateľnej zmluvnej podmienky, nárok po použití nekalej obchodnej praktiky, prípadne nárok premlčaný a spotrebiteľ bol v konaní úspešný. Z uvedeného dôvodu vedľajší účastník navrhol, aby odvolaním napadnutý výrok odvolací súd zmenil tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambóza Motyku trovy prvostupňového konania vo výške 213,50 Eur a trovy odvolacieho konania vo výške 57,96 Eur. Pre prípad, že sa odvolací súd nestotožní s právnou argumentáciou vedľajšieho účastníka navrhol prerušiť konanie a požiadať súdny dvor EÚ o rozhodnutie o nasledovných prejudiciálnych otázkach:

1. Či pod právom na súdnu ochranu podľa čl. 47 v spojení s čl. 38 ods., 1 Charty

základných práv Európskej únie a pod právom na zabezpečenie hospodárskych záujmov spotrebiteľov a pod podporou Združení na ochranu záujmov spotrebiteľov podľa čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa rozumie aj právo na plnú náhradu trov súdneho konania.

2. a) Či sa má čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 47 v spojení

s čl. 38 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie vykladať tak, že Združeniu na ochranu záujmov spotrebiteľov patrí plná náhrada trov konania ako vedľajšiemu účastníkovi na strane spotrebiteľa za úspešné vedenie súdneho sporu, ak zmyslom a cieľom ochrany spotrebiteľa bolo zbaviť spotrebiteľa záväzku z neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/HS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, alebo záväzku po použití nekalej obchodnej praktiky podľa Smernice EP a Rady 2005/29/ES z 11.5.2005 o nekalých obchodných praktíkách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu.

b) Ak je odpoveď na otázku podľa predchádzajúceho odseku taká, že Združeniu patrí plná náhrada trov v súdnom konaní, či možno toto právo nepriznať len z dôvodu, že sa z dôvodu hospodárnosti konania argumentovalo a následne aj rozhodlo na základe inštitútu premlčania, alebo sa rozhodlo o späťzvatí žaloby žalobcom po námietke premlčania vznesenej v konaní vedľajším účastníkom.

3. Či je porušené základné právo spotrebiteľa a Združení na ochranu záujmov

spotrebiteľov podľa čl. 47 v spojení s čl. 38 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie a čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ak súd neprizná právo na plnú náhradu trov konania spotrebiteľovi, alebo Združeniu na ochranu záujmov spotrebiteľov napriek ich úspechu v súdnom konaní a nevysporiada sa s odlišnými súdnymi rozhodnutiami v obdobných veciach, ktoré boli súdu predložené, a ktoré sú zjavne odlišne právne odôvodnené.

4. Či právna úprava akou je ustanovenie § 142 až § 151 O.s.p. odporuje právu EÚ, ak

neumožňuje združeniu na ochranu záujmov spotrebiteľov priznať plnú náhradu trov konania napriek dosiahnutému procesnému úspechu v konaní, keď na druhej strane dodávateľovi plnú náhradu trov konania priznať umožňuje.

Aj odvolanie navrhovateľa smerovalo proti výroku, ktorým bolo rozhodované o priznaní náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi. Navrhovateľ sa nestotožňoval s rozhodnutím súdu, lebo v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie, alebo bránenie práva, právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonával úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j., že by poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia súdov, v ktorých bol zaujatý názor, že vedľajší účastník sám z podstaty svojej existencie musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, mal by vedieť poskytnúť kvalifikovanú pomoc spotrebiteľovi, lebo ide o oblasť, v ktorej by sa mal vyznať a preto nemožno trovy právneho zastúpenia považovať za účelne vynaložené. Konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov a nehospodárnosti konania a na to súd mal reflektovať použitím § 150 O.s.p.a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Navrhovateľ navrhol napadnutý výrok o trovách konania zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov nebude priznaná. Zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu trov odvolacieho konania 19,12 Eur s DPH. V písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhovateľ zotrval na svojom stanovisku uvedenom v odvolaní.

Krajský súd ako súd odvolací vec v medziach daných odvolaniami podľa § 212 ods. 1 O.sp. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. prvostupňové uznesenie vo výroku, ktorým bola priznaná náhrada trov vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil z jeho vecne správnych dôvodov.

Ostatné výroky uznesenia okresného súdu zostávajú nedotknuté, lebo odvolaním neboli napadnuté (§ 206 ods., 2,3 O.s.p.).

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok prvostupňového uznesenia, ktorým bolo rozhodované o priznanej náhrade trov prvostupňového konania v prospech vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Zavinenie toho, že konanie muselo byť zastavené, treba posudzovať výlučne len z procesného hľadiska. Ak v konaní pred prvostupňovým súdom vystupoval vedľajší účastník Združenie pre ochranu občana spotrebiteľa HOOS platí, že v konaní vystupoval ako pomocník odporcu a jeho úkony aj pokiaľ bol odporca nečinný sú účinné tak, ako keby ich vykonal samotný odporca. Pretože vedľajší účastník v konaní má rovnaké práva a povinnosti, ako samotný odporca, znamená to, že mu môže byť priznaná aj náhrada trov v prípade úspechu a v opačnom prípade, môže mu byť uložená povinnosť nahradiť trovy v prospech úspešného účastníka konania. Čl. 47 ods. 2 Ústavy SR zaručuje aj vedľajšiemu účastníkovi právo dať sa zastúpiť advokátom v súdnom konaní.

Okresný súd vo veci vydal dňa 19.3.2012 platobný rozkaz č.k. 13 RO/413/2011-38, ktorým návrh navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz odporom napadol vedľajší účastník, v ktorom vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky navrhovateľom uplatňovanej v návrhu. Na základe uvedeného navrhovateľ podaním zo dňa 6.6.2012, ktoré došlo okresnému súdu 13.6.2012 návrh na

začatie konania vzal v celom rozsahu späť a vyjadril sa i k nároku vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania s možnou aplikáciou ust. § 150 O.s.p..

Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého výroku sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu v tejto časti a v podrobnostiach poukazuje i na odôvodnenie tohto rozhodnutia. Navrhovateľ, ako aj vedľajší účastník v obdobných sporoch prakticky opakujú tie isté argumenty a používajú nezmenené formulácie. Za takejto situácie si odvolací súd osobuje právo poukázať na správnosť záverov okresného súdu.

Z dôvodu, že vedľajší účastník taktiež vo viacerých obdobných sporoch opätovne navrhuje prerušiť konanie a požiadať Súdny dvor EÚ pre rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach odvolací súd jeho návrh zamietol, lebo Súdny dvor EÚ má právomoc vydať prejudiciálne rozhodnutie o výklade práva európskej únie a o platnosti aktov sekundárneho práva. Súdnemu dvoru neprislúcha rozhodovať o skutkových otázkach prejednávaných v konaní vo veci samej, a ani rozhodovať o rozdielnych názoroch na výklad, alebo uplatnenie vnútroštátnych právnych predpisov.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté s poukazom na § 224 ods. 1 O.s.p. podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu k odvolateľom, ktorí v tomto štádiu konania neboli úspešní. Odporcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, lebo postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. nárok na ich náhradu neuplatnil.

Rozhodnutie senátu Krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.